

K 7/M 45

120000869048

НА КУЛТУРАТА
2019

Министерство
на културата
Община Русе

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

**52.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
17 - 31.03.2012
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**52.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
17 - 31.03.2012
RUSE
BULGARIA**

Ministry of Culture
Ruse Municipality

RUSE -
CANDIDATE
FOR EUROPEAN
CAPITAL
OF CULTURE
2019

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

52. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 17 – 31 март 2012

Русе – кандидат
за Европейска столица на културата 2019

Камерен ансамбъл **СОФИЙСКИ СОЛИСТИ**

Диригент
ПЛАМЕН ДЖУРОВ

Солисти
Минчо МИНЧЕВ цигулка
Николай МИНЧЕВ цигулка
Татяна КОЛЕВА перкусии
Емануел СЕЖУРНЕ перкусии

с участието на
Youth Percussion Pool
Георги Ценов
Ив Попов
Едвин Ван дер Волф
Томи Емилов
Алехандро Коельо Калво

28.03 сряда, 19 ч.
Доходно здание

448249

Инвестбанк|АД

ПРОГРАМА

.I.

ОТОРИНО РЕСПИГИ

(1879-1936)

Антични танци и арии

1932

Italiana

Arie di Corte

Siciliana

Passacaglia

ЙОХАН СЕБАСТИАН БАХ

(1685-1750)

Концерт за гве цигулки

и струнен оркестър, ре минор, BWV1043

1720

Vivace

Largo ma non troppo

Allegro

ПАБЛО САРАСАТЕ

(1844-1908)

Навара за гве цигулки и струнен оркестър

оп. 33

1889

.II.

ЕМАНУЕЛ СЕЖУРНЕ

1961

**Концерт за маримба, вибрафон,
струнен оркестър и перкусионен ансамбъл**
(световна премиера)

(I...)

(II...)

(III...)

БЕЛА БАРТОК

(1881-1945)

Дивертименто за струнен оркестър

1940

Allegro non troppo

Molto adagio – Sostenuto – Tempo

Allegro assai

В историята на италианската музикална култура Втората половина на 18. и целия 19. век преминават под знака на операта. Чак в началото на 20. век в страната на belcanto-то отново се възражда инструменталната музика, чийто първи представител е **Оторино Респиги**. Преосмисляйки влиянията от Р. Щраус, Дебюси и Римски-Корсаков, чийто ученик е за няколко години, той създава оригинални програмно-симфонични творби с ярък музикален език, неподправена емоционалност и колоритна темброва звукопис. От интереса към жанровете на 17. и 18. век и далечното минало на Италия се раждат прекрасни творби като *Римски пинии*, *Фонтаните на Рим*, *Римски празници*, *Триптих на Ботичели*. Майсторството си на оркестратор с уникална звукова перспектива и изобразителност, със свеж и богат хармоничен език той показва както в крупните си симфонични творби, така и в концертите и камерните си произведения, към които принадлежат и трите сюити – *Антични танци и арии*, писани по образец на сюитите за лютня през 1917, 1924 и 1932 г.

Двойният цигулков концерт е написан през 1720, когато **Й. С. Бах** живее и работи в Кьотен. Открит е по-късно в библиотеката на сина му Карл Филип Емануел и е публикуван през 1874, повече от век след смъртта на композитора. Налице е и транскрипция на концерта за два клавесина и оркестър, датираща от 1736. Като жанр композицията е на границата между оркестровата и камерната музика. Двама солиращи инструмента са равнопоставени, нямат ярко изразена концертираща роля, а музикалното развитие се основава върху редуване на няколко инструментални групи в общия ансамбъл. Централна по значение е Първата част, която е по-разгърната като композиция, с бързо, активно, бляскаво развитие. Втората част е вдъхновено, спокойно, възвишено-поетично *Ларго*, изградено с уникално контрапунктично майсторство. Третата част е, както винаги, действен, енергичен и с подчертано изразен танцуваелен характер финал на творбата.

Уникалното цигулково майсторство на **Пабло Сарасате**, отличаващо се със съвършена брилянтна

техника, свобода на звукоизвличането и омагьосващ темперамент, дава повод някои от съвременниците му да го наричат *Паганини от края на века* и е предпоставка за виртуозитета, преобладаващ в повечето от творбите му. Те се отличават с голямо ритмично своеобразие, колоритна пъстрота, емоционална приповдигнатост и оригинално претворяване на огнения темперамент и своеобразна мелодика на испанския фолклор. Освен солови пиеси и транскрипции, той пише и множество авторски пиеси или фантазии за две цигулки. **Навара** е може би най-виртуозното и бляскаво творение в този жанр. То определено изисква еднакво внимание от страна на двамата солисти и увлича с изразителността и вихрения темперамент на испанската *Хота*.

Изкушен от връзката между музиката и другите изпълнителски изкуства, **Емануел Сежурне** започва да композира музика за сцена от 1984. Пише музика за театрални постановки във Франция и Германия. През 1985 печели наградата за най-добра театрална музика на фестивала в Авиньон за спектакъла *Легендата на вековете*, вдъхновена от творбата на Виктор Юго. През 1988 композира музика за балета в Рин по повод 2000-та годишнина на Страсбург. Пише пиеси и за телевизионни канали, сред които Франция *Култура*, Арте, ARD и ZDF.

Акламиран горещо от членовете на перкусионната общност, творбите му се изпълняват от Боб Ван Сайс, Нанси Зелцман, Марта Климасара, Катаржина Мика, Жан Жофуа, Перкусионна група *Амстердам* и др. Пиесата му *Планета Клавір*, поръчана от фестивала *Gramme*, се изпълнява повече от 120 пъти в периода 1998–2001. Сред най-известните му композиции е и Концертът му за вибrafон и струнен оркестър, композиран през 1999 за Оркестъра в Оверн и по-късно изпълнен от Люксембургска филхармония, *Кожалин* филхармония (Полша) и Оркестъра в Новосибирск (Русия).

През 2001 пише пиесата *Fatim* за известния джаз пианист Майкъл Борстслеп и Перкусионната група *Амстердам*, в която с особено майсторство съчетава импровизирана, съвременна и поп музика. През 2002 композира Концерт за трима перкусионисти и оркестър, изпълнен от Оркестъра на Ла Коруна

(Испания) и Радиооркестъра на Лайпциг. С особено-то си влечение и усет към смесване на жанровете, Сежурне композира музика за фойерверките по повод националното честване на Люксембург през 2002. По молба на американските перкусионисти Гари Кук и Джон Пенигтън композира пиеса за смесен хор и двама перкусионисти, изпълнена през 2003 в Луисвил, САЩ.

Включеният в настоящата програма **Концерт за маримба, вибрафон, струнен оркестър и перкусионен ансамбъл** е най-новата композиция на Сежурне, завършена през м. февруари 2012. Композицията е посветена на блестящата българска перкусионистка Татяна Колева и е създадена по повод МФ *Мартенски музикални дни* в Русе. Концертът е тричастен и отразява афинитета на Сежурне към смесването на жанровете, като предлага една изключително атрактивна комбинация между ритмическите и интонационни идиоми на джаза, импровизираната музика, някои от характерните компоненти на латиното, *world*-музиката и фолклора, в т.ч. и българския фолклор.

Бела Барток пише **Дивертименто за струнен оркестър** през 1940. По това време композиторът е в швейцарските Алпи и работи по поръчка на Паул Захер – известният меценат и диригент на Базелския камерен оркестър. *Дивертиментото* е последната поръчка на Захер към Барток, след *Музика за струнни, ударни и челеста* и *Шестия струнен квартет*. Крайните части отговарят на названието *дивертименто*, т.е. развлечение – енергични, изобилстващи от иронично-изобретателни находки инструментални движения, разположени в лимитирания звук на струнния ансамбъл, и заедно с това покрити с пяната на нежна мечтателност. Средната част обаче свидетелства за времето на написването – Втората световна война, която се разгаря неугържимо, а ужасът, страхът и яростта превземат нови и нови територии. Има указание, че епитафът на тази част гласи: *В тъмното бъдеще на Европа*. Динамиката в крайните части и горчивият размисъл във Втората противопоставят радостта от свободното музициране на ужаса от пробуждащите се видения. В структурата на твор-

бата това довежда до отчетливост, лаконизъм на изложението и яснота на конструкцията. В крайните части откриваме нови стилистични претворявания на народно-танцовите елементи – като своеобразен естетически контрапункт на строгия аскетизъм и субективно-сдържаната повествователност във Втората.

Първото изпълнение на творбата е на 11 юни 1940 под диригентството на Паул Захер.

Минчо Минчев – лауреат на редица международни конкурси, сред които: *Х. Виенявски* (1967, Полша), *Паганини* (1970, Италия), *Карл Флеш* (1972 и 1974, Великобритания).

Свири като солист на много от водещите оркестри в света – Лондонска филхармония, Букурещка филхармония *Дж. Енеску*, Амстердамски симфоничен оркестър, Дрезденска филхармония и др. Работи със световноизвестни диригенти като сър Ч. Гроувс, сър А. Гибсън, сър Н. Маринър, Л. Слаткин, Д. Е. Гардинър и др.

Има множество реализирани записи у нас и в чужбина.

Води майсторски класове по цигулка в Мексико, Куба, Турция, Гърция, Македония, Словакия, Япония, Южна Корея, Австралия. Участва в жури на национални и международни конкурси.

Носител е на наградата на БНР *Музикант на годината* (1993).

От 1990 е преподавател във Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен, Германия.

От 1993 е председател на Фондация *П. Владигеров* и председателстващ журито по цигулка на Международния конкурс за пианисти и цигулари *П. Владигеров*. Артистичен директор е на Международната лятна академия *Варненско лято*.

Николай Минчев завършва Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен, Германия в класовете на Нана Яшвили и Минчо Минчев.

В периода 2001-2003 е първи концертмайстор на Филхармоничния оркестър в Есен, Германия, а от 2003 е концертмайстор на Симфоничния оркестър на Вупертал. Гост концертмайстор е на Симфо-

ниения оркестър на Западноегерманското радио, на Симфоничния оркестър в Бохум, Симфоничния оркестър *Бетовен* в Бон, Филхармоничния оркестър в Дортмунд, Симфоничния оркестър на Херфорд, Кралския фламандски симфоничен оркестър.

От 2005 е лектор по цигулка в Университета по изкуствата *Фолкванг* в Есен.

Носител е на първи награди от международния конкурс *Ян Коциян* – Чехия (1988) и Федералния конкурс *Jugend Musiziert* в Германия (1996), на втора награда от международния конкурс *Ифра Нийман* в Германия (1999), на наградите за дебют на *Музикант на годината* – България (1997) и за най-млад концертмайстор в Германия (2001). През 2001 печели наградата на Фонда за музикални инструменти в Германия и получава като премия цигулка *Николаус Галиано*.

Солист е на всички големи български симфонични оркестри. Като солист и член на инструментално трио с Беате Алтенбург и Катерине Клипфе, с което има и реализирани записи, участва в редица международни музикални фестивали в България и концертира във Франция, Германия, Великобритания, Италия, Македония, Норвегия, Русия, Украйна и България.

Татяна Колева учи пиано и ударни в СМУ *Добри Христов* – Варна, в ДМА – София и в консерваториите в Ротердам и Хага. Нейни учители са проф. Д. Палиев, Р. В. Сайс, С. Шик, З. Финк, В. Фос и Д. Ууг.

Получава международно признание като виртуозен солист – маримбист и като незаменим ансамблов изпълнител. Работи активно за популяризирането на съвременната музика и съвременните арт форми по цял свят, като реализира множество проекти, голяма част от които създадени специално за нея и нейните ансамбли.

Повечето от пиесите ѝ представят нейната нова изпълнителска техника – *marimba extended*, която тя доразвива по време на интензивното си сътрудничество с редица съвременни композитори и съчетава атрактивно с други инструменти, лента или глас. Върху тази концепция се базира и първият ѝ солов компактдиск *Knock on Wood*, издаден през 2004 от *NovaLinia Records*, последван през март 2006 от премиерата на новата ѝ мултимедийна солова програма *Rituals and Confessions*.

Свири като солист с различни оркестри и редовно сътрудничи с водещи ансамбли и театрални трупи от целия свят. Тя е една от основателките на женската група *Electra*. Напоследък работи много успешно в дуо с джазсаксофониста Рутгер Ван Отерло, както и с експерименталната рок група *Rubatong*.

Прави записи за *Decca*, *New World Records*, *UNSOUNDS*, *Nova Linia Records*, *ADNARIM Studio* и *BVHAAS*.

Носител е на Голямата награда от конкурса *Св. Обретенов* (1988), на награда от Международния конкурс за изпълнители *Gaudeamus*, Ротердам (1993) и на наградата *Kranichsteiner* в Дармщат. През 1995 става финалист на Първия световен международен конкурс по маримба *L. H. Stevens* в САЩ.

Изнася концерти и прави майсторски класове по маримба/перкусии и камерна музика в цяла Европа, САЩ, Япония, Йордания, Мексико и Канада.

През 2007 получава наградата *Музикант на годината* на БНР.

В настоящия момент е преподавател в музикалните академии на Ротердам и Гронинген.

Емануел Сежурне – роден през 1961 в Лимож, Франция, той е световноизвестен френски изпълнител на вибrafон и маримба, джаз музикант и композитор, автор на пиеси за маримба и вибrafон, които са сред задължителните в репертоара на всеки перкусионист. Завършва класическото си музикално образование (пиано, цигулка, история на музиката и анализ) в Националната консерватория в Страсбург. След срещата с Жан Батинье, който го въвежда в света на ударните инструменти – особено в областта на съвременната и импровизираната музика, Сежурне изучава и специализира пластинкови инструменти.

От 1981 се изиявява активно като композитор и изпълнител.

Със саксофониста Филип Гейс основава ансамбъла *Noso Music* и с албума *Саксофон и перкусии* печели европейското аудиовизуално *Гран при* на Френската звукозаписна академия.

Работи като солист с много оркестри, участва в международни фестивали в Цюрих, Женева, Страсбург, Осло, Загреб, Венеция и др. Води майсторски класове в Европа, Азия и САЩ. Член е на жури в прес-

тижни международни конкурси. Негови изпълнения са излъчвани на живо по Радио *Франс*, *BBC*, *WDR*, *RTA* и Норвежкото радио. Записвал е за различни лейбъли, между които *Montaigne*, *Accord*, *Una Corda*, *Musifrance* и *Erato*. Поредният му диск, който ще бъде издаден от *Biber Records*, включва оригинална творба от Стив Райх.

В настоящия момент е педагогически съветник на Френското министерство на културата и е ръководител на департамента по ударни инструменти в консерваторията в Страсбург.

Пламен Джуров завършва ДМА – София с пиано при Мара Балсамова, дирижиране при Константин Илиев и композиция при Марин Големинов. В периода 1976-1982 е диригент на Плевенската филхармония, а след това работи в системата на ДО *Музика*, където гастролира с български и чужди оркестри, между които Филхармонията в Мексико, симфоничните оркестри в Хаваи, Фленсбург, Сараево, Алжир, Скопие и Санкт-Петербургската филхармония. От 1988 е диригент на Камерния ансамбъл *Софийски солисти*. Сред многобройните му радио и телевизионни записи (над 300) са поредица първи изпълнения на български и чужди автори, интегрални на клавирните концерти на Й. С. Бах и интегрална панорама на литература за китара и оркестър. На него се дължат поредицата премиерни изпълнения на чужди и български композитори и първи изяви с оркестър на млади български дарования.

Заедно със *Солистите* е дирижирал стотици концерти в над 30 държави от Европа, Северна Америка, Япония и Корея. Носител е на поредица награди. Развива активна обществена дейност в областта на музикалното изкуство. В работата си като композитор той е насочен предимно към инструменталните жанрове. Негови произведения са изпълнявани и записвани в България и чужбина. В момента е професор по дирижиране в НМА *Панчо Владигеров* – София.

Камерният ансамбъл *Софийски солисти* има 50-годишна история. Основан е през 1961 от Михаил Ангелов под името *Софийски камерен оркестър*, като по-късно е преименуван в *Софийски солисти*. Негови

диригенти последователно са Васил Казанджиев и Емил Табаков, а от 1988 – Пламен Джуров.

Софийски солисти е състав, който отдавна си е извоювал трайно място в културния живот на България с обширния си репертоар и яркото си сценично присъствие. Ансамбълът съчетава в едно традиции и новаторство, уважение към утвърдените авторитети и подчертан стремеж към подпомагане на младите таланти. Има множество реализирани записи на творби от Бах, Моцарт, Барток, Веберн, Шостакович, Бритън, както и на специално създадени за него произведения от Владигеров, Л. Николов, Големинов, Казанджиев, Райчев, Табаков и др.

Осъществява множество концертни турнета в Европа, САЩ, Канада и Япония.

От 2009 по инициатива на *Софийски солисти* се провежда ежегоден международен конкурс по композиция. В неговите три издания досега са участвали над 140 композитори от повече от 30 страни.

Програмата подготви

Мария Дуканова

